

گزارشی از رونمایی کتاب «ناچیز شمردن زن در درازنای روزگاران» اثر کیاندخت نورافروز

جشن رونمایی کتاب «ناچیز شمردن زن در درازنای روزگاران» اثر خانم کیاندخت نورافروز، پسین چهارشنبه یکم شهریور ماه، به یاری «مجله بخارا و انتشارات دات» در «کافه تیترا» برگزار شد.

این کتاب پژوهشی است که درباره زن در نوشته‌های مقدس و کهن، نویسندگان و زنان، زن از نگاه سرایندگان، زن از نظر فیلسوفان و بزرگان پرداخته است. خانم نورافروز افزون بر این کتاب، دو کتاب دیگر نیز به نام‌های «هنر ریسک کردن» و «سلام بر آرزوها» را به فارسی برگردانده است و در زمینه‌ی داستان‌نویسی نیز رمان «کوچه‌ای پر از آفتاب» در سال ۱۳۸۰ از وی منتشر شده است. در آغاز نشست، کیاندخت نورافروز درباره‌ی نوشتن این کتاب گفت: «در نهایت فروتنی اذعان دارم که کتاب حاضر، از نظر مطلب ناکافی و بسیاری از مطالب آن قابل نقد و چه بسا که حتا قابل نفی هم باشد. اما باید بگویم کاری است ذوقی و نه تنها پژوهشی و چنانچه انصاف داشته باشید می‌توانید آن را پل بنامید، پلی برای عبور از فراز چالش‌های نفس‌گیر و دست به دست دادن مشعل روشنایی و آگاهی، آن هم از مسیرهایی بس خطرناک و پر پیچ و خم که صد البته کاری سهل و آسان نیست. اما مشعل باید دست به دست بگردد، خستگی در این راه معنی ندارد، به ویژه اگر بر این باور باشیم که زندگی یعنی پیکار؛ و پیکار در این جا به معنی یازیدن زن است به جایگاه واقعی و مقام اجتماعی خویش و برخورداری از حقوق کامل و بی‌کم و کاست.

● کیاندرخت نورافروز به سئوالات پاسخ می‌دهد (عکس از سیاوش خاضعی)

۴۵۴

در عین حال، پیکار دیگری هم در پیش رو داریم و آن پیکار با اندیشه‌هایی است که از زمان‌های بسیار بسیار دور به ما اراث رسیده؛ در این اثر، مروری داریم بر جایگاه زن در ادوار مختلف تاریخ، از کتاب‌های کهن تا دیدگاه بزرگ شرق و غرب. در ظاهر زن در چشم همه‌ی مردان جهان موجودی است نادیدنی. این را هم می‌دانیم که اکنون مردان، دنیا را اداره می‌کنند، چه خوب و چه بد.»

وی که در آستانه‌ی ۶۰ سالگی دست به قلم برده است، ادامه داد: «شرایط نامساعد زندگی باعث شده تا این قدر دیر به سراغ قلم بروم اما عاشق نوشتن هستم. من از مغرب طلوع کردم، ولی خوشحال هستم که بالاخره طلوع کردم و عشق به نوشتن برای من بسیار ارزشمند است.»

علی‌دهباشی سردبیر مجله بخارا از انگیزه‌ی نوشتن کتاب پرسید و نورافروز پاسخ داد: «من یک ماما هستم و روزگار بسیاری را در کنار زنان درمانده و بیچاره سپری کرده‌ام. هر بار که پای درد دل این زنان می‌نشستم، احساس مسئولیت بیشتری می‌کردم. از اینکه هنوز و همواره زنانی پیدا می‌شدند که تنها برای رفع گرسنگی و رهایی از فقر و هلاکت ازدواج می‌کردند، رنج می‌بردم. این کتاب نتیجه‌ی گشت و گذارهای من در برخی از روستاهای کشور و بودن در کنار چنین زنانی بود.»

دهباشی از روش تنظیم کتاب پرسید و نویسنده‌ی کتاب پاسخ داد: «روش تنظیم و تدوین

هنر ریسک کردن

دکتر دیوید ویسکات
ترجمه کیاندهخت نورافروز

ناچیز شمردن زن در درازنای روزگاران

محمّد آقازاده

این کتاب تلفیقی بوده است، تحقیقی ذوقی و احساسی. در حقیقت این کتاب دستاورد یک تحقیق توصیفی بوده است. بنده به نوعی می‌خواستم با تیغ جراحی خود کورک‌های بدبوی زنانگی را از میان بردارم.»

محمد آقازاده درباره‌ی این کتاب گفت: «کیاندهخت نورافروز با کتابش فانوسی روشن کرده است تا جهانی را روشن کند. از هر تیترا فهرست این کتاب، صدها کتاب دیگر نوشته خواهد شد و سر بیرون خواهد آورد. ما در حال گذراندن دوران برزخی خویش هستیم (همان دوران گذرا)، شکاف میان سنت و مدرنیسم. این کتاب مختصات این شکاف را به نیکی نشان می‌دهد. کتاب نورافروز دریچه‌ی امیدی است برای آیندگان و آنانی که زین پس می‌نویسند. این کتاب بستر ساز نوشته‌های بسیاری خواهد شد، اما باید آهسته و خرامان به پیش رفت. در جامعه‌ایی که هنوز خودآگاهی وجود ندارد، هر نوع ثوابی ممکن است به خطر بینجامد.»

نشست با سخنان دوستان دیگر ادامه پیدا کرد. یکی از باشندگان نشست گفت: «با این کتاب‌ها می‌توان به زبان توده‌ها نزدیک شد و پیدایش آگاهی میان توده‌ها تا هنگامه‌ای که خود افراد نخواهند، سودی ندارد.»

علی عظیمی‌نژاد با قدردانی از کتاب نورافروز گفت: «این کتاب منبع بسیار خوبی برای تحقیق و پژوهش است و برای دانشجویان حقوق می‌تواند به عنوان مرجع استفاده شود.»

رکسانا حمیدی درباره‌ی ویژگی بنیادین ادبیات این کتاب گفت: «جسارتی که خانم نورافروز به کار برده است، در میان موضوعات کتاب دیده می‌شود به کارگیری برخی موضوعات نشان از نوعی شکست تابو می‌دهد» و ادامه داد: «تیتراهای این کتاب همانند یک موزه است و انتظار می‌رود که بتوان راجع به هر کدام چندین صفحه خواند، اما کوتاه و مختصر نوشته شده است.»

هاله میرمیری صاحب وبلاگ جامعه‌شناس، که با گفتگو درباره‌ی نبود خودآگاهی در میان زنان جامعه بسیار هم‌اندیشه است، در نوشته‌های خود آورده است که، چگونه می‌شو از برابری میان جنس اول و دوم گفتگو کرد، در حالی که زنان ایرانی هنوز در رویای سرخاب و سفیداب به سر می‌برند؟ آن‌ها هنوز توانایی‌های خود را باور نکرده‌اند.

در پایان نشست، کیان‌دخت نورافروز درباره‌ی دنیای امروز گفت که این دنیا نیاز به قوانین تازه برای برآوردن نیازمندی‌های روز افزون مردم جامعه دارد. این نیاز به خاطر میلی است که مردمان هر زمانه به پیشرفت و نو به نو شدن در خود احساس می‌نمایند (این احساس برای هر دو جنس است). اثبات این نیازها در هر جامعه‌ای به شکل بایست‌ها در می‌آید. بایستنی‌های بی‌پاسخ مانده، خود به خود از پتانسیل بسیار بالایی برخوردارند که حالت انفجاری دارد و می‌تواند ویرانگر باشد، اما با یاری جستن از قوانین تازه می‌تواند در راهی طبیعی به جریان افتاده و به سامان برسد.

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی

مجله مطالعات علوم انسانی

منتشر شد:

آتش کاروان

مجموعه‌ی سروده‌های بیژن ترقی

انتشارات بدرقه جاویدان - خیابان ولی‌عصر - نبش فاطمی تلفن: ۸۸۹۷۵۵۸۱